

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΑΙΟΝ.
(Le manteau Impérial.)

Ἦς πέ' εἰ ἐργασίη τέρψις καὶ μόνον μέμηλε
ληΐξασθ' ἅ Ζεὺς σῆθριος ἀβρὰ γέει,
Ὡ φρυγᾶδες πρὸς Ἀπελλαίου, ὦ κλέπτιδες ἀδμήεις
ἀνθεμίλων, ἵνα περ στάγμα βροτατοῖν ἔη,
Ἀγναὶ ἐρπύφλυγες, θαλερῆ αἰ' ἤντε νόμφη
φοιτᾷτ' εἰς βήσας, λείρια μείλιχ' ἰδέν,
Ἦῶς θυγατέρες καλύκων τε ξουθαὶ ἀδελφαί,
σοῦσθέ νυν ἐκ τοῦτου φάρεος ὠκυπεταίς.
Μισοπόλαι δέ, σοφαί, κρατερῶς μάρνασθε φονήϊ,
κρήγυροι, αἰδοταί, τάχαθόν ἦσι φίλον·
Ἄμφι σίνιν δ' ὄρχεσθε, ροδοπτέρυγες, φλογότοιοι,
εἶπατε δ' ὄς· «Ἡμῖν σοὶ τε τί κοινόν ἐστι;
Ἡμῶν δὲ μελισσᾶν ἔστηκεν ὁ σίμβλος
πρὸ κλιτίου παρ' ᾧ ἡμερὶς ὄσχον ἔχει·
Ἡμέας δ' Ἡλέκτωρ ὁπόταν τέκη, ἱπτάμεθ' αἶψα
πᾶν ἐπὶ χάσμα ῥόδου, χεῖλα καὶ σά, Πλάτων·
Κοπρογόνου; ἄρα κόπρος ἔχει· Σύνου δ' ὄθι· Νέρωνος
ἄντρα καὶ ἐξώστην τοῦ ἐνάτου Καρόλου.
Σαρκοδακτεῖς μὲν ὄνται μύιας ἐς ἀλουργίδα τὴν σὴν
γράφον ἐκίων· θεμιτὸν γράψαι Ἰμηττίδας οὐ.
Δάκνεται μὲν βδελυρὸν, προδότην δὲ τυφλώσατε
[πᾶσαν,
δειλὸν δ' ἱναρὴν ὄσμιν ἐλεγγετ' ἄδην·
Τυτθαὶ οἱ χαλεπὴν ἐμμάξαι· Ἐριννύες ὄργην
ὄν δὲ τρέουσ' ἄνδρες, πτηνὸν ἄκιου, μέτει.

—0—

Ἐκ τῶν τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ ἄσμάτων
ΛΙ ΠΟΙΝΑΙ
(B. B. ζ'. ἄσμ. ιε'. il est des jours objects.)

Φλαύραις ποθ' ὄραις, φαίνεθ' ἦσσαν οὐσ' ἄγαν
τρυφῆς παναίσχρου πόλις, ὅσον τ' εὐπραξία
συσιτῆ σέδουσα κούδεν ἄλλο. Τότε δ' ὕπνω
δαμῆεις ὁ δῆμος οἰστυροῖς ὀνειράσι
πέποιθεν, ἀνδρῶν δ' οἴχεθ' ὡς ἐκ σφογγίου
ἀρετῆ ῥέουσα. Τότε δὲ μωρίαν ἅπας
κάκην τε τὴν ἀρχούσαν ἀνεσίως κυνεῖ,
ἀνέμοις πεφυκῶς ὡσπερ εἰκαθεῖν δύναι,
μέλει δ' ἀθύρειν πᾶσι γέστιζεν, τὰ δὲ
τοῦ νοῦ τέθηκα· πᾶς τις ἐμπίνει φαγῶν,
ἄδει, χαρεύει, κάπι δυσκλεία κομᾷ.
Ὁ μὲν εὐτυχῆσας προσεγγεῖ διακόνους
μιαροῖς ἀλάστωρ, ἐν δὲ κάλπισι σποδός
προγόνων πέφρουκεν ἔργματ' οὐκ ἀνασχετά.
Σκάσται δ' ὑπ' οἴνου, νωθρὸς ὄψει τὸν τε νοῦν
ξενιός τ' ὀνειδίζει πᾶς. Ἐσάλλειγξεν δ' αἶφνω·
«Δῆμος κρατεῖτω νῦν πόλις τ' ἐλευθέρη!»
Εὐθύς δ' ἐκαίνης διάτορον κλαγγῆς μέλους
ὀρθὸν λαῶν ἴστησι, τοῦς χθές ὡσπεροῦν
μεθύσουσι ἀνίσχον ἡλίου φάος πτοεῖ. *)

*) ΣΗΜ. «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ.» Τὰ ἀνωτέρω δύο
ποιήματα ἐγράφησαν διὰ τὸν «Πάρθενωνα» ὑπὸ
Γάλλου σοφοῦ πολλὰ περὶ νεοελληνικῆς φιλολο-
γίας γράψαντος, καὶ περὶ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνι-
κὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν ἐντριβειστάτου.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Ἐν σ. 877 στ. 6'. στ. 39 ἀντι Ἑλλήνων γρ. ἀγγείων.

ΓΡΙΦΟΣ

1

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ Γ' ΦΥΛΛΑΔΙῳ ΓΡΙΦΟΥ

Ἡ Ῥωσία σκέπτεται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων της ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

(Ἡρως—ΙΑ σκέπτεται—ὑπὲρ ΤΟΝ, σὺν (+) φέρον ΤΟΝ.—Τ.—ὤς ἐν τῇ Ἀνατολῇ.)

Τὸν γρίφον τοῦτον ἔλυσεν ὁ κ. Θεοχάρης Ἡλιόπουλος.